

Serbian
The Rejected King
60-0515M

ODBAČENI KRALJ

Jeffersonville, Indiana, SAD
15. maja 1960.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

ODBAČENI KRALJ

1 ...Da bi se slava Gospodnja spustila danas na nas kroz propovedanje Reči... I to je... Ove prošle nedelje nekako sam se samo malo osećao loše, recimo ne sasvim tako loše; to je bio pregled koji sam morao obaviti, lekarski pregled, i to je ono što ste čuli da sam bio u bolnici. To je bio razlog što sam otišao tamo, da ne bih morao dolaziti amo tamo preko reke. Snimaju vam gornji deo probavnog sistema i donji deo probavnog sistema i oni moraju-svakih nekoliko minuta se moraju vratiti i ponovo snimiti rendgen.

Ali-mi bismo ih trebali obavljati (ako misionarimo preko okeana) svakih šest meseci. Brat Roberts i oni, mislim, imaju ih svakih šest meseci, ali ja četiri godine nisam obavio ni jedan.

2 Problem je što-ja jednostavno ne volim ricinusovo ulje. U tome je samo stvar. A kažu da nemaju ništa drugo što mogu dati umesto ricinusovog ulja, tako da ja... O, tako mi je loše kada mi daju tu stvar. Znate, rekao sam vam u svojoj životnoj priči kako mi je od te stvari toliko loše i-i baš mrzim da pijem tu stvar. I rekao sam svom ljubaznom doktoru, prijatelju: "Da li... Zar ne postoji nešto drugo?"

A on je rekao: "Pa, mislim da ne, brate Branhame."

3 O, kada je ta dama došla tamo unutra sa, izgledalo je kao... Možda preterujem, ali izgledalo je kao da je litra. To-bilo je... Nikada nisam video toliko; i samo sam držao svoj nos i držao, ali na kraju sam uspeo.

Ali sada, u svim iskušenjima i svemu kroz šta sam prošao, želim zahvaliti Gospodu za savršeni pregled. A prošao sam sto posto; mogu ići bilo gde po svetu gde poželim. I pitao sam doktore, koji su bili tri najbolja specijalista u tome, pretpostavljam, u Louisvillu, i pitao sam ih, rekao sam: "Jesam li oboleo barem deset posto?"

Rekao je: "Nisi ni trunku oboleo." Rekao je-rekao: "Savršenog si zdravlja u svakom pogledu." I tako sam zahvalan Bogu. Od koga drugog bi to moglo doći nego od našeg nebeskog Oca (razumete?), da bude tako. I rekao je: "Vaša-cela vaša cirkulacija unutra pokazuje da ste mladi." Rekao je: "Vaše krvne stanice nisu se ni počele raspadati ili bilo šta." Rekao je: "U vrlo dobroj ste formi, brate Branhame."

I ja sam rekao: "Pa, tako mi je drago."

4 I imao sam privilegiju da govorim, svedočim svakoj medicinskoj sestri u toj bolnici i svakom doktoru o Kraljevstvu Božijem. I jedan određen doktor, mislim da bi on jutros trebao biti ovde... I ja-drugo mi je da znam da ima još dobrih ljudi na ovom svetu, pravih ljudi, ljudi koji bi me u pet

dana vodili kroz lekarski pregled, što bi verovatno svaki pregled iznosio dve ili tri hiljade dolara; kada sam završio, rekli su: "To je naš doprinos za delo Gospodnje koje činiš." Nisu ni... Rekli su: "Pa, postidećeš nas čak i ako pitaš duguješ li nam." Rekli su: "Samo se moli za nas."

"A iznutra," rekli su, "nalazimo nešto emocionalno što ne možemo razumeti." I rekli su: "Mi, to-ne izgleda da je..." Rekao je: "Spolja, nisi nervozan ni uznemiren," ali rekli su: "iznutra postoji osećaj koji ne možemo razumeti."

Rekao sam: "Ako ćete samo sesti ovde dole, samo na trenutak, i ispričaću vam." I počeo sam govoriti o vizijama. To je bilo neko drugo područje za njih. Nisu ništa znali o tome. Govorio sam im o Bibliji. Tada sam im rekao o viziji koju mi je Gospod dao baš pre neki dan i oni su plakali kao bebe-samo su sedeli tamo i plakali. I ja-i oni... Rekao sam: "Nadam se da me ne smatrate nekakvim religijskim čudakom ili nekakvim..."

5   Rekao je: "Naravno da ne, brate Branhame. Ja to verujem svim svojim srcem." Rekao je: "Ali samo jednu stvar želim reći; ne ideš u školu da bi naučio te stvari," rekao je, "Verujem da dolaze od Svemogućeg Boga." A to je bilo troje od najistaknutijih doktora u Louisvillu, najbolji koje su imali. I tako, bio sam toliko sretan zbog toga i da znam da mi je Gospod možda dopustio da tamo negde posadim neko seme.

6   Svaka medicinska sestra je sa mnom razgovarala... Jedno jutro, kada sam izlazio iz sobe za rendgen, rekao sam... Pogledao sam jednu jadnu staricu; bila je tako bolesna. I nastavio sam se kretati, i kretati, dok nisam stigao do nje. Pomislio sam da bi mogla umreti i rekao sam: "Sestro, želim vam postaviti pitanje." Rekla je: "Da, gospodine?"

Rekao sam: "Jeste li hrišćanka?"

A ona je rekla: "Pripadam (određenoj) crkvi."

I rekao sam: "Samo to želim učiniti malo jasnijim." Rekao sam: "Ja-ja želim znati jeste li hrišćanka, zaista hrišćanka, da ako bi trebali preći preko ovog mora života u drugu zemlju, volite li Ga? Rekao sam: "Da li biste zaista bili spašeni?"

I rekla je: "Da, gospodine, bih."

I rekao sam: "Onda neka Bog blagoslovi vaše srce. Bez obzira u kojem smeru vetar duva, vi ste onda u redu. Dokle god to ide tako." I ako se samo osvrnemo, preostalo je još mnogo divnih ljudi u svetu.

7   Dakle, danas sam došao s vizijom koju ću vam ispričati malo kasnije, a najpre bih želeo govoriti nešto iz Reči jer verujem da je Reč veoma bitna, sada najbitnija.

8 Dakle, drago mi je da vidim Charlija Coxa i brata, moje prijatelje koji tamo stoje zajedno - Brat... Ne mogu se setiti... Jefferies (ne mogu se setiti njegovog imena), mnoge od vas ostale dragocene braće iz Georgie, iz različitih delova zemlje. Moj stari prijatelj Bill koji sedi ovde (verujem da je to on) jutros i-i mnogi... Brat iz Georgie tamo, ljudi koji su mi darovali ovo odelo. Znate, ovo je-ovo je jedno od najboljih odela koje sam ikad nosio. Jednostavno je tako udobno. Zaista je vrlo fino i... Toliko mi značite. Kada vam kažem šta mi se događalo ovih poslednjih nekoliko dana, videćete zašto smatram da mi to toliko znači.

9 Dakle, verujem, ako je to volja Gospoda, želim navaliti u bitku jače nego ikad pre u svom životu jer sam sada saznao kako - naravno, mogao bih umreti danas. To je... Vi ne znate. Elektrokardiogrami i sve, šesnaest različitih vrsta rendgenskih snimaka, kompletan lekarski pregled pokazao je da sam normalan koliko i bilo koja osoba, ljudsko biće na zemlji. Tako sam zahvalan za to. Ali sve stvari, čak i sve to, i koliko god da jesam zahvalan i zahvaljujem Bogu što verujem da me On još uvek drži u Svojoj službi, to nije bilo ono što mi je On pokazao upravo malo pre toga. Razumete li? Jednostavno me to toliko razveselilo.

10 Dakle, večeras mislim... U redu je, nije li? Naš-naš dragoceni brat je-je jedan nesebičan čovek, brat Neville. I ako je iko od vas bio ovde prošle nedelje i slušao tu divnu poruku koju je on doneo: "Posuda ulja", to je bilo izvan-jedna od najistaknutijih poruka koju sam ikad čuo, to je bilo ono što je brat Neville doneo po Duhu Svetom prošle nedelje ovom malom stadiu ovaca koje je Bog okupio. I bude li u redu, ugodno Gospodu i s bratom Nevillom i crkvom, želim ponovo večeras govoriti i započeti seriju od-od, recimo, ponedeljka uveče, to jest nedelju uveče i sredu uveče i sledeću nedelju, seriju onog što sam proučavao...

11 Nisam morao ostati tamo u bolnici, ali bili su tako dobri prema meni. Dali su mi sobu otprilike za trećinu cene i tako sam samo uzeo svoje Biblije, svoje knjige i završio u krevetu i postavio sve na bedra, a imao sam sve svoje Biblije i stvari koje su bile uokolo i zaista sam uživao dok nisu doneli to ricinusovo ulje. Moj dobar provod se završio upravo tamo, ja-ja sam tada bio gotov. Ali, brate Pat, bilo mi je stvarno mučno. Tu stvar jednostavno ne mogu podneti. I... Ali proveo sam ugodno vreme u prva tri ili četiri dana.

Proveo sam ugodno vreme i proučavao sam knjigu Efežanima. O, to postavlja crkvu zajedno i mislim da je to predivna stvar.

12 I-i ako vi... Sada, ako imate crkvu u koju idete, samo nastavite i ostanite na svom mestu dužnosti, ali ako nemate crkvu a želeli bi se večeras vratiti, i u sredu uveče, i nedelju uveče, želeo bih večeras uzeti knjigu Efežanima 1. glavu, a u sredu uveče 2. glavu Efežanima i sledeće

nedelje 3. glavu Efežanima, da postavim crkvu u red. Znae na šta mislim, to je-to je postavljanje, poziciono i mislim da to izgrađuje crkvu.

Dakle, ja nisam... Ja-ja upravo ovo govorim došljacima u Branhamovom šatoru. I ako iko od vas drage braće... Znam da su neki od vas, mislim, imali sastanke. Naša mala braća gore u Sellersburgu i-i drugi su imali sastanke. Dakle, pogledajte, to su skupovi probuđenja. Prisustvujte tome. Oni su Hristove služe, mladi ljudi koji su stajali u procepu i koji su izašli. Kada je čak i njihova vlastita crkva odbacila istinu i takve stvari, oni su odmah to napustili i Bog ih je pozvao u službu.

13 Da gospodine, ja-ja se divim čoveku... Ne mogu se setiti ni čovekovog imena. Ali on je mlad momak: fin, mladić lepog izgleda i ima ljupku ženu i decu.

I-i brat Junie Jackson's je imao neke sastanke ovde dole, što je još jedan predivan, izvanredan trofej Božije divne milosti.

I kada imaju probuđenja u vašim crkvama, idite ravno k njima jer to je vaša-to je stvar koju treba učiniti jer ne znate-možda će grešnik doći do oltara, a vi ćete možda biti potaknuti da dovedete tu osobu Hristu, što će vam biti velika nagrada na drugoj strani. Ovo je samo naučavanje i postavljanje crkve u red ovde u šatoru, pomoć kako idemo napred.

14 Sada, nisam doneo svoj sat tako da će neko morati dežurati za mene. Doc mi je pokazao da ima jedan, tako da... Moj brat... Dakle sada... [Brat Branham razgovara sa svojim bratom, Edgarom "Docom" Branhamom - urednik.] Nećeš mi ga previše naplatiti? U redu. Pa sada, to je u redu. Pa sada, upravo sam - ne verujem da je stvar ispravna od početka, tako da... Dakle, o, o, š, š, š. Jesi li? Dakle, to je... Ovaj sat se upravo pokrenuo puno bolje onda, Doc. Rekao je da je sačuvao deset penija za svoj rođendan da bih se ja osećao bolje. Jer između njega i mene ima dvoje ili troje. Tako da možete videti koliko sam odmakao. Ali, o, to meni nije bitno ni trunku.

15 Dakle, neću govoriti jako dugo. Dakle, ako ima pridošlica na našim vratima, sigurno vam želimo dobrodošlicu svim svojim srcima. Zaista ste dobrodošli ovde u ovom malom šatoru. Nemamo veliku zgradu. Sada je u planu da se izgradi, nije veliki prostor, nego samo... Ova je samo dosta oronula i pokušaćemo izgraditi lepu, malu, udobnu crkvu ovde, što pre-Gospod će nam dopustiti da to učinimo. I mnogi od vas se trude oko toga i sigurno to cenimo.

16 Dakle, ovog jutra želim da sa mnom za čitanje okrenete Prvu knjigu o Samuelu, 8. glava, a počevši otprilike... Počnimo oko 19. stiha, 19. i 20. stihovi možda, radi malog teksta za kontekst. I sada, budući da ste shvatili, a pre... Želimo-pročit ćemo to, a zatim želimo da idemo u molitvu

uzimam ovu nervozu od nje na slavu Božiju.

85 Dragi Bože, brat George koji je ne tako davno ležao tamo umirući, vidi šta je učinjeno zbog njegove vere. Sada ima reumu, Gospode. On je svestan da bi mu mogli dati neki kortizon ili nešto što bi donekle olakšalo bol, ali to neće odneti tu stvar, pa mi usmeravamo ovu molitvu u Ime Isusa Hrista, neka bi reuma otišla. Neka ode kući i bude zdrav. Puno vam hvala...?...

Kako ste. O. Da, gospođo. Jeste li sve čuli? Upravo izvan domašaja smrtnog pogleda. Vernik ste Gospoda Isusa? Vidim predivnu ženu tamo...?... Ponovo ćete biti mladi, zauvek. Znam da sada želite živeti Njemu na slavu. Idete brzo na-na drugu....?... Vaš sin... Ne možete ga pronaći? O, on ne može biti...?...obuzeta je tugom, vidim.

Sestro draga, želim da dobijete...?...ovde. Je li ona ovde...?... U redu, recite joj. Pa, ona će vam reći šta se događa upravo tamo na drugoj strani, da vas tu dragoceni dečak čeka. Bićete mladi poput njega...?... samo...?...

Dragi nebeski Oče, životna utrka je pretrčana. Nije puno preostalo, a njen dragoceni dečak je upravo preko reke. On se jedino može osvrnuti...?... samo...?... Ona čeka na brod, Gospode, koji će je odvesti preko slapova u tu slavnu Zemlju. Blagoslovi je, Oče...?...njeno srce. Neka bi to bilo veliko okupljanje, upravo preko reke.

molitve, ali ovo jutro ponovo dolazim u Ime Isusa Hrista, donoseći ovu malu pračku koju si mi Ti dao; Ti si mi pomogao u ovom, Gospode, s Tvojom silom da uzmem...iz usta...iz usta same smrti, da uskrsnu mrtvi nakon što su bili proglašeni mrtvima i ležali ukočeni i hladni. Dolazim po ovog neprijatelja u Ime Isusa Hrista. Dakle, ponovo joj vrati dobro zdravlje. Ispuni to; neka bude učinjeno na slavu Božiju.

I molili ste za... Vi ste vernik? Gospode, dovodim je u domašaj ove male pračke. U Ime Isusa Hrista neka bi je napustilo i nikad se ne vratilo. Amen...?...Pa, ta ista mala pračka je otišla i vratila to srce, i vašu kćer, i...?... Dragi nebeski Oče, dolazim po neprijatelja koristeći ovu malu pračku koju si mi dao jer si rekao ako zadobijem ljude da veruju i budem iskren kada molim...?...idi sada, jer to šaljem na njenu molbu. U Ime Isusa Hrista neka tako bude. Amen.

83 U redu, sestro. Sada, mi smo... Živci su izvan domašaja doktora. Oni vam mogu dati nešto da vas smiri, ali bilo bi vam gore nakon...?... Dakle pogledajte, ovo jutro mi izlazimo po njih. Izlazimo i vrat ćemo ih. [Prazno mesto na kaseti. - Urednik.]

Gospode Isuse. [Prazno mesto na kaseti. - Urednik.] Ja... [Prazno mesto na kaseti - Urednik] pet [Prazno mesto na kaseti - Urednik.] malih kamenčića, v-e-r-a, u molitvenoj prački i vratiću svoju sestru iz kandži te nerveze...?... doktori...?... Vraćam je na mirne i senovite, zelene pašnjake i mirne vode i činim to u Ime Isusa Hrista. Amen...?...

U redu. To nije mišićna distrofija. Bože Oče, ova mala devojčica, tako nam je drago što to nije mišićna distrofija, ali bez obzira šta je to, još uvek je u Tvom dohvatu, Gospode, i dolazim s malom pračkom vere za ovaj hitac...?... I pritišćem ovaj kamen svom snagom kojom ga mogu izbaciti, u Ime Isusa Hrista neka udari metu. Neka naša mala sestra bude zdrava. Činim ovo u Ime Isusa Hrista...?...

84 Kao ova mlada majka i njen potomak, mališan kojeg ona želi sresti tamo preko na drugoj strani, u toj slavnoj zemlji o kojoj sam upravo govorio. I oni... Majka neće doživeti da podigne mališana. I momčić ne može dugo živeti bez Tvoje pomoći, ali dolazim s ovom pračkom u svoj sili u tom nišanu da mogu uhvatiti neprijatelja. U Ime Isusa Hrista, bacam ovo na njega. Oni će biti dobro na slavu Božiju, u Ime Isusa Hrista. Amen...?...

O, pa to je tako lepo. Stvarno mi je drago jer ta služba onda bila je velika služba koja im je ukazivala na...?... Ona će biti lošije...?... Naš nebeski Oče, Sotona je ovu malu majku odvuкао tamo izvan domašaja doktora. Oni jedino mogu tako izbaciti medikament, Gospode, koji će je samo uništiti sve više i više i jedva da će znati gde je i onda kada prođe, ona je još gore. Ali ja dolazim s ovom pračkom vere, s kamenom usmerenim direktno u metu, da nanišanim metu. U Ime Isusa Hrista,

i da li bi ovog jutra bilo ikakvih molbi i da kažu: "Samo me se seti?"

17 Pri našem zadnjem susretu - pre dve nedelje ili tri, kada sam imao skup... Usput da kažem, dok okrećete Bibliju, dakle, sastanak započinje 6. u Chautauqui. Očekujemo veliko vreme u Middletownu, u Ohio. Dođite vi koji ste dobili svoje godišnje odmore - i veliki kamp na samoj reci gde je sve-sve propovedanje koje ste ikada čuli. Svi su oni gore i dole na reci, propovednici svako jutro, tokom celog dana i noći. Tako da su svi oni okupljeni zajedno. To je veliki kamp, daleko veći od Silver Hillsa - mnogo puta veći - i onda, tamo je veliko mesto gde možemo smestiti osam ili deset hiljada ljudi i uvek je prepuno. Imamo velika vremena u-u Ohio.

18 I stari brat Kidd, za kojeg sam se otišao moliti neko jutro... Svi se sećate šta sam vam govorio pre tri nedelje; doktor mu je dao 24 sata života, a on je ustao i hoda okolo. Citirao je Pismo; pesmu koju nije mogao pevati. I drugo jutro, kada sam ušao i pogledao ga i ta mala marama preko njega (Otišao sam oдавde oko tri ili četiri sata pre svitanja da bih mogao doći do njega, rekli su da će umreti taj dan: rak prostate.)

19 A njegova dragocena, mala, stara supruga je prala za pedeset centi na dan. A to je od rane zore do kasno u noć, za pedeset centi, da bi njen suprug mogao ostati na terenu kao propovednik. Propovedao je probuđenje dve nedelje i prihvatio je dobrovoljni prilog i dobio osamdeset centi. Ali jedno jutro sam ih video kako sede tamo, njih dvoje, mali stari parovi-tačnije mali par kako sedi tamo, i njegova mala marama preko ramena; i znate, i jedan od njegovih obraćenika sedi tamo, devedeset dve godine starosti, jednostavno tako oštrouman i bistar, a pentakostalac do srži.

I rekao sam: "Znate, zašto vi stari ljudi sedite ovde napolju?"

"Samo čekamo da dođe brod." To je sve.

Njihov rad, sve što su postigli, cilj koji su postigli i sada su spremni ići k svojoj nagradi. I rekao sam bratu Cheiveu da-bratu Kiddsonu-Kiddu tog jutra: "Bićeš na skupu u Chautauqui."

Juče me je nazvao i rekao: "I pored toga - biću tamo, brate Branham. Biću..." Pa, baš divno.

20 Mnogi skupovi moje nove službe dolaze... Jedan brat, brat baptista koji stoji ovde, njegova ćerka tinejdžerka, koja je bila malo zastranila, i rekao sam mu neko jutro: "Dajem ti tvoju ćerku za Gospoda Isusa", i kada je otišao kući ona je bila spašena, a drugo će se krstiti ovog jutra i nastavlja se.

A jedan čovek, gospodin Sothmann, moj prijatelj iz Kanade, njegova tašta je bila u umirućem stanju i rekao sam: "Kada dođeš tamo naći ćeš da ti je tašta dobro, na putu prema oporavku, u redu." To je bilo tačno tako. I

jednostavno-ljudi samo dolaze. Sada je to samo u svom začetku, kreće se. Ali o, očekujemo neizmerno, izobilno iznad svega. Mi smo u zlim i poslednjim danima, ali u slavnom času.

21 Dakle, imate li svoje Biblije za čitanje? 8. glava Samuela. I obećao sam Geneu da ostane tamo nazad na snimanju, da ovo ostalo... Upravo smo započeli naš sastanak.

Ali narod je odbio da poslušá Samuelov glas, i rekoše: "Ne, nego hoćemo kralja nad nama;

Da i mi budemo kao svi narodi...svi narodi; i da nam naš kralj sudi i ide pred nama, i vodi naše bitke."

Poslušá Samuel sve reči naroda i ponovi ih u uši Gospodu.

I reče Gospod Samuelu: "Poslušaj njihov glas i postavi im kralja." Tada Samuel reče Izraelcima: "Idite svako u svoj grad."

Dakle, kada bih jutros iz ovog pokušao izabrati ono što bih nazvao tekstom za narednih nekoliko minuta, želeo bih odabrati temu: "Odbačeni Kralj."

22 To je bilo vreme kao i u svim vremenima, u kojem ljudi nikad nisu želeli da ih Bog vodi. Oni žele vođstvo na svoj vlastiti način. A ova priča jutros... I kada dođete kući bilo bi dobro za vas da sve to pročitate do kraja. To je bilo za vreme-u danima Samuela, Božijeg čoveka, proroka. A on je bio pravedan čovek i dobar čovek: častan, na dobrom glasu, iskren i pošten s narodom, nikad ih nije obmanjivao i ništa im nije govorio osim direktno TAKO KAŽE GOSPOD.

23 Ali ljudi su došli do mesta gde su hteli promeniti ovaj program. Gledali su na Filistejce i Amaličane, Amorejce, Hetite i ostale nacije sveta i videli su da oni imaju kraljeve koji su vladali nad njima, i upravljali njima i vodili ih te vojevali njihove bitke i tako dalje. I činilo se da je Izrael želeo biti poput tih kraljeva i poput tih ljudi.

Ali nikada, ni u kojem dobu, Božija namera za Njegov narod nije bila da se ponašaju poput ljudi sveta ili da budu vođeni ili upravljani poput ljudi sveta. Božiji narod je oduvek bio, neobičan narod, drugačiji narod, pozvan, odvojen, sasvim drugačiji u svom delovanju, u svojim putevima, u svom načinu življenja od onog što su narodi sveta bili. Njihovi apetiti za stvarima i sva njihova narav je oduvek bila suprotna stvarima koje svetski ljudi žele.

24 I izraelski narod je došao Samuelu i rekao: "Evo, ti stariš, a tvoji sinovi ne idu tvojim putem. (Jer oni nisu bili iskreni poput Samuela; podmićivali su i uzimali novac.)" I rekli su: "Samuele, tvoji momci nisu poput tebe, tako da želimo da izađeš i pronađeš nam kralja, i pomažeš ga,

Moja žena bi rekla: "Billy, tamo je jedan stari gospodin i želi te videti." I došao je jedan mali, ćelavi momak sa sivim zaliscima koji su visili po njegovom licu.

Ušao bi i rekao: "Ti si brat Branham?"

Rekao bih: "Da gospodine, jesam."

"Moje ime je Simon." Stavio bio svoju ruku na mene i pogledao me na trenutak, rekao: "Ti si vernik, brate Branham?"

"Da."

"Biće sve u redu." Simon Petar iz Biblije... Koliko bih to cenio. Ne bi morao mnogo reći, samo staviti svoju ruku na mene. Bilo bi sve u redu.

I šta mi je onda došlo: "S Božijom pomoći i Božijom milošću, postoji na desetke hiljada ljudi koji bi verovali istu stvar da ja dođem k njima." I pomislio sam: "Gospode, dopusti mi onda da dođem do svakog do kojeg mogu. Dopusti mi samo-samo..." Pomislio sam da će Simon ili baš Pavle, neko od njih jednostavno doći i reći: "Ti si brat Branham?"

"Da."

Staviti svoje ruke na mene i pogledati me i reći: "U redu, brate Branham," i jednostavno izaći. Ozdravio bih. Bio bih dobro, sigurno. Rekao sam... "O, odmah tada bi se podigla moja hrabrost." Rekao bih: "Biću dobro." Da, gospodine. I danas postoje ljudi koji veruju istu stvar. I to je ono što dolazim ovde dole činiti: položiti ruke na vas, moliti Boga.

81 Želim otići do ovog malog dečaka, sestro, samo na minut, ovog malenog, slepog dečaka. Koliko dugo je slep, sestro? Otkako je rođen. Zdravo, mali dečake. O, nisi...?... Dakle, samo trenutak.

O milostivi Bože, od rođenja je ovaj mali dečak izvan domašaja doktora budući da je rođen slep i ne može videti, ovaj predivan, divan, mali dečko... I neprijatelj ga je, pre nego što je momčić imao priliku za život, odvuкао izvan domašaja doktora. Ali ovog jutra ja upravo dolazim po njega, Gospode. Ova jednostavna, mala, molitvena pračka...?...neka bih ga vratio, Bože. I susrećem neprijatelja, đavola, u Ime Isusa Hrista i zahtevam ovog dečaka u ime Boga. Zahtevam njegov vid u ime Boga, vraćajući ono što je Sotona oduzeo od njega. Neke bi ga imao u Ime Isusa Hrista, tako će biti. Sada neka bude tako.

Dakle, draga sestro, sada nemoj sumnjati ni trunku jer ovaj mali dečak će biti dobro. Želim da ga dovedeš ovde nazad u crkvu i pokažeš ljudima da on može videti...?...dan mu je njegov vid u Ime Isusa Hrista...?...

82 Da...?... Gospode Isuse...?...ovaj maleni za kojeg smo prineli toliko

raka uhvatio izvan domašaja doktora, ali ovo jutro dolazim napred, Gospode, vraćajući je na senovite, zelene pašnjake i mirne vode. U Ime pobjedničkog Isusa čiji sam izaslanik s nepokolebljivom verom verujem da će se vratiti silom ove molitve. I neka tako bude u Ime Isusa...?...

Mislim da upravo sada imamo službu krštenja?

Da li biste samo na trenutak podigli glavu. Pastor mi je upravo rekao da su ti ljudi veoma, veoma bolesni. Oni će biti dobro. Samo ne... To je u redu. Božije obećanje nikad ne izneveri. Mi idemo po njih.

78 Oni imaju službu krštenja ovo... Ovde su neki ljudi koji moraju otići. Večeras ćemo opet imati službu. Ima li neko ovde ko ne može doći večeras, da li biste želeli da sada prinesemo molitvu za vas, za one koji ne mogu biti ovde večeras? Hoćete li onda doći upravo ovde? Vi koji ne možete doći večeras, večeras ću imati više vremena da formiram molitveni red. Oni moraju krstiti te ljude.

Imate malog dečaka tamo... U redu. Da, brate. Puno vam hvala. Je li u redu da to pročitam malo posle ili... Hvala vam, gospodine.

Dakle, ako nam samo date samo minutu ili dve više, mi-tada ćemo imati službu za-za krštenje. Znam da to želite videti. I oni koji se žele krstiti ovog jutra, pa, vi-dame idite ovde da promenite svoje haljine, a muškarci idite tu na ovu stranu. A onda, dok se molim za ove bolesne ljude, tada bi se mogli pripremiti za službu krštenja. I oni koji sada...

79 Dakle, večeras ću pokušati pokrenuti - mali molitveni red, odmah čim dođem. I večeras ćemo započeti iz 1. Knjige Efežanima. I bićemo veoma sretni da ste unutra ako nemate crkvu u koju biste išli. Ali ako imate svog vlastitog pastora i crkvu, tada pođite u svoju dragocenu crkvu koju podržavate. Ukoliko vi koji morate otići i nameravate otići ovog trenutka, neka vas Bog blagoslovi. Budite s nama ponovo kada možete. Bili bismo sretni da ste tu.

Vi koji ovde prolazite, jeste li za molitvu...?... Dakle, vi ostali, dok ste pognutih glava na trenutak, mi želimo moliti.

Oče, zahvaljujem Ti danas za malu pastirsku praćku, molitvu koja je oborila lava na kolena i odvušla malo jagnje od njega i odvela ga nazad mami i tati. Molim za našeg brata. Molim Te da i njega sigurno dovedeš unutra, Gospode. Neka bi krvni pritisak i poteškoće njegovog tela prestale. Idem za njim, Gospode, da ga vratim. U Ime Isusa Hrista neka bude tako. Amen. Neka te Bog blagoslovi, brate.

80 Idem dole da vidim još jednog malog, slepog dečaka. Još jednu stvar bih želeo reći. Bio sam jako bolestan, povraćao sam i pomislio... Ne želim da ovo propustite ako možete. Pomislio sam: "Bože, šta bih dao da mogu čuti da se neko zaustavi napolju."

i učiniš nas narodom kao ostale narode sveta." A Samuel im je pokušao reći da to neće delovati. On je rekao: "Ako to učinite, prvu stvar znajte, videćete da će on pozvati sve vaše sinove iz vašeg doma i načiniti ih vojnicima da trče pred njegovim kolima i nose bojnu opremu i koplja. I ne samo to, već će pozvati vaše kćeri da peku hleb te ih odvesti daleko od vas da hrane vojsku." I rekao je: "Uz sve to, uzeće određene poreze od vas, od vašeg žita i celog vašeg prihoda. Oporezivaće sve to kako bi platio određeno dugovanje vlade i tako dalje, što će se morati plaćati." Rekao je: "Mislim da svi zajedno grešite."

Ali kada je narod rekao: "Ali i dalje želimo biti kao ostali narodi."...

25 Postoji nešto u muškarcima i ženama da čeznu biti jedni poput drugih. A bio je samo jedan Čovek koji je ikada živio na zemlji, koji je bio naš Primer, i koji je bio Taj koji je umro za sve nas, naš Gospod i Spasitelj, Isus Hrist. Bio je savršeni primer onoga što bismo mi trebali biti: uvek u Očevom poslu i radeći ono što je ispravno.

26 I bez obzira koliko je Samuel pokušavao uveriti narod, oni su neprestano, danju i noću, išli za njim: "Želimo kralja. Želimo čoveka. Želimo čoveka za kojeg možemo reći: 'Ovo je naš vođa.'" A to nikada nije bila Božija volja. Nikada nije bila Božija volja ili nikada neće biti Božija volja da jedan čovek vlada nad drugim. Bog vlada nad čovekom. Bog je naš Vladar, naš Kralj. I to se jako, jako puno podudara s današnjicom jer izgleda da čovek ima istu tu zamisao. Izgleda da ne mogu shvatiti da Bog i dalje vlada čovekom, umesto čoveka koji vlada čovekom.

Dakle, izabrali su sebi čoveka po imenu Saul, koji je bio Kišov sin. I on je bio ugledan čovek, cenjen čovek. A savršeno je odgovarao narodu, jer je bio velik, visok, čovek naočitog stasa. Pismo je reklo da je za glavu i ramena bio viši od svakog čoveka u Izraelu. Izgledao je kraljevski i bio je lep u licu. Bio je sjajan i izuzetan čovek.

27 Dakle, to je tip čoveka kojeg ljudi danas žele izabrati. Izgleda da ljudi nisu zadovoljni načinom na koji je Bog postavio Svoju crkvu, da bude vođena i upravljana Duhom Svetim. Oni žele nekoga, nekog čoveka, neku denominaciju, neke određene ljude da upravljaju crkvom, da se oni ne mogu u potpunosti prepustiti Božijoj ruci, da budu duhovno vođeni Duhom Svetim. Žele nekoga da čini njihovu religiju umesto njih, nekoga ko će im reći baš kako to da učine i sve o tome. Dakle, izgledalo je da je upravo taj čovek prikladan za to mesto, jer je bio vrlo intelektualan čovek.

A to je dosta nalik današnjici. I mi želimo odabrati takve ljude da upravljaju našim crkvama, da upravljaju crkvom Božijom. Nemam ništa da kažem protiv toga, nego jednostavno samo tvrdim da to nije, nije bila i nikad neće biti Božija volja za tako nešto. Bog bi trebao vladati Svojim narodom, voditi svakog pojedinca.

28 Onda nalazimo da je ovaj Kišov sin velik čovek, i-i njegov stas, i njegov... Činilo se da je po meri ljudima budući da bi odora i kruna na glavi sjajno izgledale na njemu, viši od svih drugih ljudi dok je hodao, bio bi - prava prednost za Izraelovo kraljevstvo. Jer bi drugi kraljevi - drugi narodi mislili: "Pogledajte, kakav čovek."

Kako bi mogli pokazati svojim prstom i reći: "Pogledajte kako velikog kralja imamo ovde. Pogledajte kako je velik taj čovek nad nama."

I nažalost, ali kako je to tačno danas s crkvom. Oni vole reći: "Naš pastor nije čovek skučenih pogleda; on je veliki čovek. Diplomirao je na Hartfordu ili nekom velikom teološkom fakultetu. Ima četiri stepena na tom i takvom mestu, i vrlo je društven među ljudima." Sve to može biti dobro i na svom mestu, ali Božiji put za Njegovu crkvu je da bude vođena Duhom Svetim i Njegovim Duhom. Ali oni vole to reći: "Imamo ovu veliku denominaciju kojoj pripadamo. Započeli smo još u ranim pionirskim danima kada smo bili u manjini, tek vrlo malo ljudi i maleni. A sada smo izrasli do pozicije da smo među najvećim denominacijama koje postoje. Imamo najbolje fakultete i najobrazovanije propovednike. Imamo najbolje odevene grupe, a najinteligentniji ljudi grada posećuju našu denominaciju. I darujemo u dobrotvorne svrhe, i činimo dobra dela, i sve to"; i baš ništa, Bože sačuvaj da bih progovorio jednu reč protiv toga jer to je sve dobro; ali i dalje nije Božija volja da čovek vlada nad čovekom.

29 Na dan Pedesetnice Bog je poslao Duha Svetog da vlada ljudskim srcima i upravlja njegovim životom. To nije značilo da čovek vlada nad čovekom, ali mi volimo to da kažemo.

Tako je izvanredna stvar kada možemo reći da pripadamo tako velikoj organizaciji: "Jesi li hrišćanin?" - tako sam došao na ovaj tekst. Kada sam bio u bolnici, pitao bih nekoga: "Jesi li hrišćanin?"

"Pripadam tima i tima."

"Jesi li hrišćanin?" "Pripadam tima i tima."

I došla je mlada medicinska sestra do kreveta gde sam čitao Bibliju, a bila je nova medicinska sestra na spratu i rekla je: "Kako ste?" Rekla je: "Propovedniče Branham, pretpostavljam da ste ovde zbog lekarskog pregleda."

Rekao sam: "Jesam."

I rekla je: "Mogu li vam istrljati leđa alkoholom da se osećate malo bolje?"

I rekao sam: "Možete to učiniti."

I dok je trljala moja leđa, rekla je: "Kojoj denominacijskoj crkvi pripadate?"

je njen problem, sestro? Gospođo? Krvarenje u mozgu, [Brat Branham razgovara s majkom bolesnog deteta. - Urednik.] Ne, oni su... Svega četiri godine? O, on je iz Maringa ili negde tamo dole? Peoria. Je li ovo devojka koju upravo...?... Samo je jedna stvar majko, koja može...?...će spasiti život devojčice. To je Bog. To znate. O, tako mi je drago zbog toga. Jeste li bili dole i molili se za nju, brate Neville? Nakon što je brat Neville otišao te se molio za nju, ona je bolje. Još uvek imamo pastire koji poznaju ovčiju hranu.

75 Koji je vaš problem, draga sestro, što sedite tamo u kolicima? Vaš. Rak, pa, da vas samo pitam nešto, možda upravo ovde. Koliko je ovde bilo isceljenih od raka, podignite svoje ruke? Pogledajte ovde, sestro.

Bog je Iscelitelj. Mi to znamo. Da vam kažem da bih mogao otići tamo i ukloniti to krvarenje s devojke i isceliti je, rekao bih vam pogrešno. Ili da bih mogao ukloniti rak ženi... Ali znam jednu stvar: tamo je jednog dana medved, rak, tumor, slepilo, pa čak i smrt zgrabila neke od Božijih ovaca. I izašao sam s Božijom silom, ubio sam ga i vratio te ovce. Tako je. A mi danas izlazimo, ne sa nekim velikim tim-i-tim. Izlazim s jednostavnom, malom molitvenom praćkom. Ona će je vratiti. Vi to verujete, zar ne, sestro? I vi to verujete, zar ne, sestro?

76 Koliko vas sada veruje srcem? Sada, pognite svoje glave dok se molim. [Brat Branham napušta binu da moli za bolesne - Urednik.]

Dragi Oče, ovde leži lepa, mlada žena koja više ne može ni hodati ili se kretati, osim ako joj Ti ne pomogneš. Neprijatelj ju je uhvatio; izvan domašaja je bilo kojeg doktora. Neprijatelj ju je povukao toliko daleko u prostoru da doktori ne bi mogli ništa učiniti. Ali ona nije izvan Tvog domašaja, Gospode. Ona je upravo tamo gde Ti možeš staviti na nju Svoju ruku. Na temelju Božije Reči polažem ruke na mladu ženu i osuđujem ovo krvarenje u mozgu; u Ime Isusa Hrista pozivam da se ponovo vrati u normalnu ženu. Ona će živeti na slavu Božiju. Neka bi bila isceljena, ušetala i išetala iz ove crkve poput ostalih nakon što te upoznaju. Dajem slavu Bogu. Neka bude tako po Isusu Hristu...

77 Kao što joj kosa sedi, samo još nekoliko krugova i bila bi u toj zemlji, tamo gde sam video...?...da nema više starih, samo mladi, ali njeni voljeni ovde sede plaćući i oni je vole. Veliki neprijatelj ju je zgrabio i povukao je izvan domašaja doktora, strašan lav raka. Bože, dolazim po nju. I ja-i dolazim da je vratim. Ubijam lava...?...u Ime neviđenog Hrista čiji sam izaslanik. Neka je napusti i neka bi bila zdrava i živela još mnogo godina na Božiju čast i slavu, po Isusu Hristu našem Gospodu. Amen.

Naš nebeski Oče, kao što nisam u velikom oklopu, ni sa sjajnim kopljem, kao što si Ti rekao...?...istupam ovde. Ali dolazim s jednostavnom, malom praćkom vere za ovu dušu i telo koju je neprijatelj

Hristova kušnja koja sledi kao tvrdnje negde u vašoj veri?

71 Toliko je očigledno jedno za drugim pogrešno prikazano u muslimanskom članku. Oni su diskreditovali tog muslimana, ali on je bio u pravu. Ali evo šta su imali da kažu.

"Najbolji odgovor na ovo je da čitate Bibliju te upoznate Kuran. Kuran je u usporedbi u nepovoljnom položaju. Tvrdnja islamizama da je superioran te da nadmašuje hrišćanstvo je čista p-r-e-t-e-r-a-n-a (pretpostavljam preterana) mašta. Uprkos tome, pisac je dotaknuo ključnu tačku o čudesima koja pripadaju crkvi. Ali ovde opet sumnjamo u piščevu iskrenost. Jer ko bi mogao ukazati i osporiti čudesa koja je učinio propovednik William Branham pred muslimanima u Južnoj Africi, kada je deset hiljada primilo Hrista Spasitelja pod službom Williama Branhamu u Durbanu, u Južnoj Africi, i drugde širom sveta, ili T.L. Osborna u istočnoj Africi. Naravno, u potpunosti stojimo za Billyja Grahama. Razgovarali smo o poenti koja nema vrednost - ova poenta nema vrednost."

72 Ali usred svega toga, on je rekao-rekao nam je da smo fanatici, da nismo znali šta činimo. Morali su posvedočiti u svom vlastitom časopisu da je Bog to ipak učinio. Bog je danas isti Bog kao što je oduvek bio. Možda ne mislite da to ne veruju, da to ne vide. To nije skriveno, nije učinjeno na uglu. I stotine hiljada ljudi je tamo sedelo i posmatralo to. Kada su videli tog paralizovanog, bolesnog dečaka kako dolazi tamo, kako mu Duh Sveti govori o njegovom životu i stvarima, i šta se dogodilo, i tamo, i videli deset hiljada muslimana kako su pali na tlo i prihvatili Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja...

Još uvek imamo T. L. Osborna i tako dalje, koji i dalje hrane ovčijom hranom. Pretpostavljam da brat Osborn još nije bio dole među muslimanima. Oni tvrde da su toliko nadmoćni. Ali mi i dalje imamo Boga koji može izbaviti ovцу od lava; može izbaviti ovцу od medveda.

73 I drago mi je da znam da su morali napisati i prepoznati to. Kada su mislili da neće. Otišli su i okrenuli svoja leđa i rekli: "Svi oni dani su prošlost." Muslimani su rekli: "Je li - ona, onda je cela Biblija prošlost. Svi vi grešite. Proslavljate čoveka. Čoveka koji je umro, i njegovo ime je bilo Isus, i umro je pre mnogo godina, i ne postoji takva stvar da je On uskrsnuo." Ali to nisu mogli reći na sastanku u Durbanu.

Tamo je On stajao čineći istu stvar koju je činio i dokazao im. Dakle, pa i denominacije se moraju vratiti... Ista osoba koja je napisala i rekla mi da sam morao povući svoje naučavanje o Bibliji, bila je ona koja je to morala napisati u svom časopisu. Svejedno će ih Bog naterati da Mu daju slavu, bez obzira na sve. Tako je. Svejedno će ih naterati da Ga slave.

74 Imamo malu, bolesnu devojčicu koja sedi ovde. To je vaše dete? Koji

I rekao sam: "Pripadam najstarijoj denominaciji koja postoji."

I rekla je: "Koja je to denominacija?"

Rekao sam: "To je ona koja je osnovana pre nego što se svet uopšte formirao."

"O," rekla je: "šta... Ne verujem da znam baš tu..." Rekla je: "Pripadam određenoj crkvi. Je li to ta organizacija?"

Rekao sam: "Ne, gospođo. To je bilo otprilike pre samo dvesto godina, ta organizacija. Ali ova organizacija je započela kada su jutarnje zvezde pevale zajedno i sinovi Božiji klicali od radosti: "Kada su videli dolazak Spasitelja da otkupi čovečanstvo."

30 I jednostavno je prestala trljati moja leđa, a bio sam malo više pognut, ovako, da bi dama mogla trljati (A bila je iz obližnjeg Corydona, ovde dole.) i počeli smo razgovarati, i rekla je: "Gospodine, uvek sam verovala da ako je Bog bio Bog, On je i danas još uvek Bog, baš kao što je bio u davnim danima." Rekla je: "Iako to moja crkva kategorički poriče, ali ja verujem da je to istina."

I rekao sam: "Mlada ženo, nisi daleko od Kraljevstva Božijeg."

Rekla je: "Ako je bio Iscelitelj, nije li još uvek Iscelitelj?"

Rekao sam: "Sigurno jeste, moja sestro."

31 Ali čovek želi upravljati i vladati nad čovekom; čovek želi da čovek vlada nad njim. On ne želi da Bog vlada.

Tako je ovaj Kišov sin (imenom Saul) bio samo odgovor na ono što su želeli. Veliki, impozantan čovek i... O, jednostavno bi ih on mogao voditi u njihovim bitkama i tako dalje. Ali to i dalje nije bio Božiji način delovanja. Bog je želeo da ih usmeri Njegov verni, stari prorok i da im govori Njegove reči.

32 Dakle, danas, u našem velikom crkvenom dobu u kojem živimo, mi-ovo mislim i verujem svim svojim srcem, da smo upravo otišli suprotno od onog što nam je Bog odredio da činimo. Poslednje reči našeg Spasitelja bile su u Marku 16, rekao je:

"Idite u sav svet i propovedajte Evanđelje svakom stvorenju.

Ko poveruje i krsti se, biće spašen; ali ko ne poveruje, biće osuđen.

A ovi će znaci pratiti one koji veruju; u moje će ime zloduhe izgoniti, novim će govoriti jezicima;

Zmije će podizati i ako šta smrtonosno popiju nipošto im neće nauditi; na nemoćnike će ruke polagati i dobro će im biti."

33 Nijedan čovek, ni Kišov sin ni niko drugi to ne može ostvariti izvan

vođstva Duha Svetog. Ali mi smo izgradili škole; izgradili smo bogoslovna učilišta i načinili organizacije da-da udovoljimo i izgledamo kao ostatak sveta.

Dakle, Duh Sveti je nekad bio Vođa ovoj naciji. Ova nacija je nekad bila vođena, kada nazad-kada su napisali Deklaraciju nezavisnosti, a tamo je bila jedna stolica više za sedenje. Nema ni trunke sumnje u mom umu da je Sin Božiji sedeo za tim stolom kada je ovaj narod bio utemeljen na načelima religijske slobode i slobode za sve na temelju Božije večne Reči. Ali mi smo to izopačili. U politici, glasanjem smo izabrali čoveka na temelju kupovine i prodaje te lažnih obećanja dok se nije naš narod, i naša politika, i naša demokratija toliko zagadila dok se nije ispreplela s komunizmom i svakakvim izmima.

34 I mnogo puta na sastancima pozivamo na molitvu, kada se Nacionalni Savezi tamo sastaju ili raspravljaju. A nedavno, u jednom određenom važnom trenutku nije bilo čak ni jednog poziva na molitvu. Kako ćemo ikad rešiti nesuglasice bez molitve? Kako uopšte možemo očekivati u celom svetu da se ikad učini išta bez vođstva Duha Svetoga?

Ali dopustite mi da ovo kažem s ljubavlju i poštovanjem prema našoj naciji i njenoj zastavi te republici koju predstavlja: odbacili smo našeg Vođu, Duha Svetog, i kroz korumpiranu politiku doveli smo ljude izopačenog uma. I ako ne pazite, oni će učiniti upravo sada jednu od najfatalnijih grešaka koju su ikad učinili: a to je zato što ljudi žele da vlada čovek.

35 Ono šta trebamo u glavnom gradu ovih Sjedinjenih Država u ulozi predsednika, šta trebamo u Kongresu, šta trebamo u našim sudnicama, su ljudi koji su posvetili svoje živote Bogu te su ispunjeni Duhom Svetim i vođeni Njegovim božanskim vođstvom. Ali umesto toga, mi biramo intelektualne ljude, ljude koji imaju obličja pobožnosti i odriču se Božije sile, ljude koji su ateisti, a ponekad čak i gore nego što smo doveli u političke oblasti našeg naroda, i ne samo to već i u naše crkve.

Naše crkve su postale pokvarene na temelju toga što smo izabrali naše pastire koji nas vode, otišli smo u bogoslovna učilišta i odabrali ljude koji su veliki intelektualni divovi, ljude koji su poprilično briljantnog uma, ljude koji imaju stipendije i vrlo su društveni među ljudima, i veliki su ljudi u komšiluku (protiv čega ne mogu ništa reći), ljude koji su ljubazni u svom ophođenju, oprezni na svojim životnim putevima te tako se ponašaju među drugim muškarcima i među ljudima; veliki ljudi u svojim područjima... O čemu ne mogu loše govoriti, sačuvaj Bože da bi moj duh ikad bio tako zao. Ali ipak, to nije ono što je Bog izabrao za nas. To je vođstvo Duha Svetoga: Hrist u srcu čoveka.

36 Mnogi od tih intelektualnih ljudi koji stoje za našom propovedaonicom

jedan Kišov sin. Ali mi trebamo Tebe, Duha Svetog. Bože, neka budem poput Samuela, onaj koji govori istinu Reči. I do sada si to potvrđivao i verujem da ćeš i dalje dokle god ostanem veran Tebi.

Neka bi sada svi primili večni život, Oče. Neka ovaj dan nikad ne iščezne od njih. U času kada budu napuštali ovaj svet, neka ovo što sam im upravo rekao postane stvarnost. I dok danas sedimo ovde smrtni, gledajući u sat, razmišljajući o večeri, o sutrašnjem poslu, o brigama i životnim poteškoćama, one tada neće biti. Sve će one izbledeti. Tamo neće biti briga: jedna velika večna radost. Daj im tu vrstu života, Oče, svakome. I neka... Ovo Te molim, Oče, da svaka osoba koja je jutros ovde, koja je čula da govorim ovu viziju, neka bih susreo svakog od njih na drugoj strani. Iako ovde možda ima muškaraca koji se ne bi složili sa mnom, i žena takođe, ali Oče, nikad ne dopusti da to stoji na našem putu. Neka bi ih sreli tamo preko kada i oni potrče i uhvate jedan drugog, vičući: "Naš dragoceni brate." Neka to bude kao što je prikazano tamo, Gospode, svakome. Svima koje sam voleo i svima koji su mene voleli. Molim da bude tako, Gospode. I sve ih volim. Neka se pojave, Oče. Sada im nudim večni život. Neka bi učinili svoj deo da ga prihvate. Jer to molim u Isusovo Ime. Amen.

69 Imamo samo nekoliko trenutaka da molimo za bolesne. Vidim da ovde imamo malu, bolesnu devojkicu i damu u kolicima. Dakle, moja najdragocenija braćo, sestre, molim vas nemojte me pogrešno shvatiti. Ja-ja ne znam šta se dogodilo. Ne znam šta se dogodilo. Ali Bože, kada umrem, dopusti mi da se vratim tamo...?... Samo neka idem u to mesto, gde želim biti, gde god to bilo. Ne pokušavam biti Pavle koji je bio uznesen u treće nebo. Ne govorim to. Verujem da me On samo pokušavao ohrabriti, pokušavajući mi dati ponešto da me pogura u moju novu nadolazeću službu.

70 Da li bi se činilo bezobrazno ako pročitam nešto ovde, samo minutu? Da li bi to bilo u redu? Jedan od vodećih nacionalnih časopisa... Billy Graham: "Dr. Billy Graham pozvan u islamske zemlje." Na naslovnici časopisa "Afrikans Times" 15. februara 1960. Autor članka, koji je bio musliman (islamista), smatra da čudesa trebaju pratiti propovedanje Evanđelja Hrista istog juče, danas i zauvek. Citiramo:

Upravo taj Hrist obećao je svojim sledbenicima kada je rekao: "Ko veruje u Mene, činiće dela koja ja činim, čak i veća od tih će činiti." Je li crkva ikada učinila dela što su atributi Hristovi u Bibliji; može li to danas? Može li bilo koja crkva istaknuti...?...učiniti čak pola čudesa koja je učinio Hrist? A da ne kažem veća dela. Možete li kao ugledan pojedinac, zagovornik hrišćanstva podići-podići mrtve u fizički život? Možete li hodati po morima? Možete li isceliti bolesne i dati vid slepima? Nije li ovo prema gore navedenoj grešci izloženo od strane islamista? Ili utvrđeno... Ili

nanovo rođen. Duh Sveti, Bog je ljubav. I znamo da je to istina. Bez obzira pomičemo li planine svojom verom, činimo li velike stvari, svejedno se bez toga tamo nikad ne bismo mogli popeti tim velikim merdevinama. Ali s time, to će nas podići iznad ovih zemaljskih briga.

Molim Te, Oče, da blagosloviš ljude ovde i neka bi svaka osoba koja me je jutros čula rekla ovu istinu, da mi Ti budeš Svedok, Gospode, kao Samuelu iz davnina: "Jesam li im ikad rekao išta u Tvoje Ime osim istine?" Oni su sudije. I ja im sada govorim, Gospode, da si me Ti odveo u tu zemlju. A Ti znaš da je to istina.

I sada, Oče, ako ima nekih koji Te ne znaju, neka bi ovo bio čas da kažu: "Gospode, stavi unutar mene volju da bude Tvoja volja." Ispuni to, Oče.

67 I-i sada, sa svojim pognutim glavama, da li bi podigli svoje ruke i rekli: "Moli za mene, brate Branhame. Da je Božija volja u meni."

Sada, dok ste upravo tamo gde jeste, zaista u pravoj blagosti, zašto jednostavno ne kažete Ocu: "Bože, u svom srcu, odričem se danas svih svetskih stvari; odričem se svega da bih Te ljubio i da bih ti služio celi svoj život. I ja ću Te odsada, od ovog dana, slediti u svakom Pismu Tvoje Biblije." Ako niste bili kršteni hrišćanskim krštenjem: "Hoću, Gospode. Ako još nisam primio Duha Svetoga..." znaćete kada ste Ga primili. On će vam dati; daće vam sigurnost i ljubav koju trebate. O, možda ste činili drugačije - imali uzbuđenja, kao što ste možda klicali ili govorili u jezicima, što je divno, ali ako ta božanska ljubav nije tamo... Verujte mi sada.

Recite: "Gospode, Svojim Duhom dopri unutar moga srca i moje duše da bih mogao ljubiti i poštovati i u svom srcu danas imati tu božansku ljubav koja će me odvesti u tu zemlju kada me napusti poslednji dah." Dok se molimo, sada se sami molite. Molite na svoj način. Molite Boga da učini to za vas.

Volim vas. Volim vas. Vas dragocene ljude sedih glava koji sedite ovde, koji ste naporno radili i hranili malu decu. Vas jadne stare mame koje ste brisale suze s njihovih očiju, dopusti mi da te uverim u ovo, draga sestro, nije tako tamo preko na drugoj strani daha. Verujem da je to apsolutno u prostoriji. To je samo dimenzija u kojoj živimo; ovo je jednostavno raspadljivost u kojoj mi sada živimo. "Volja u meni; Gospode, Tvoja će biti." Molite dok molimo zajedno.

68 S poštovanjem, Gospode, na temelju Tvoje Reči i Tvog Duha Svetog, tako nam je drago što znamo odakle dolazi naše rođenje. Drago nam je da smo rođeni, ne voljom čoveka, niti voljom tela već voljom Božijom. I danas molimo, Oče, da oni koji traže milost za oproštaj, da Tvoj Duh izvrši to delo, Gospode. Ne postoji način da ja to učinim. Ja sam samo čovek, još

poriču istinsko postojanje Duha Svetoga. Mnogi od njih poriču postojanje božanskog isceljenja i silu Duha.

37 Juče sam čitao članak (mislim da je to bilo), niz novinskih isečaka Jacka Coea, pokojnog Jack Coea, jednog od mojih obraćenika Gospodu Isusu koji je bio hrabar junak u svom danu, a bio je pozvan na ispitivanje dole u Floridi jer je zahtevao da detetu uklone proteze s njegovih nogu i da hoda preko bine. I nakon što je to učinio, dete je normalno hodalo preko bine i palo kada je došlo do svoje majke, a sve je bila nameštaljka Hristovog neprijatelja.

Ova mlada žena i njen suprug tužili su našeg hrabrog brata na sudovima u zemlji. I kada je svaka crkva trebala stati uz brata Jacka, kada je svaki crkveni član koji spominje Ime Isusa Hrista trebao hrabro stati kraj njega, svaki čovek koji zaziva Ime Gospoda Isusa trebao je pasti na svoja kolena u molitvi, ali umesto toga, po novinskim člancima je jedna od naših velikih denominacija rekla kako se udružila sa ateistima da osudi i zatvori brata Jacka Coea. Možete li zamisliti crkvu koja se naziva Hristovim Imenom, koja bi se udružila sa ateistima da osudi pobožnog čoveka, koji je svim svojim srcem pokušao zastupati Bibliju? Ali oni su to učinili.

38 A onda je brat Gordan Lindsay pomogao i kada je sudija nevernik rekao: "Ovaj čovek je prevarant jer je skinuo proteze s tog deteta i poslao ga preko bine, i rekao da je ozdravio, a lagao je, i učinio je nešto što je protivno odredbama doktora; zato je protiv njega podignuta optužnica za prevanu."

A gospodin Coe je ustao i rekao: "Gospodine, osporavam tu izjavu. Bog je iscelio dečaka."

A sudija je rekao: "Upitaću bilo kojeg čoveka na ovom sudu bi li taj iskaz mogao biti istinit, da je Bog mogao isceliti dečaka na jednom kraju bine i dopustiti da bude bolestan na drugom kraju. Ako taj iskaz može biti dokazan Biblijom, tada kažem da gospodin Coe ima pravo na svoj iskaz."

I propovednik je podigao svoju ruku i rekao: "Časni sude, gospodine, mogu li to izložiti?"

I sudija je rekao: "Izložite."

39 I propovednik je ustao i rekao: "Jedne noći na nemirnom moru, kada maleni brod samo što nije potonuo; sve nade za spasenjem su nestale. Videli su Isusa, Sina Božijeg, kako dolazi hodajući po vodi. A jedan od apostola, imenom Petar, je rekao: 'Gospode, ako si Ti, zapovedi mi da dođem k Tebi po vodi.'"

I On je rekao: "Gospod je rekao apostolu Petru: 'Dođi.' I on je sišao s broda, gospodine, hodajući isto tako dobro kao što je Isus hodao po vodi. Ali kada se uplašio, počeo je tonuti pre nego što je stigao do Isusa."

Sudija je rekao: "Slučaj je odbačen."

40 Mi trebamo vođstvo Duha Svetoga, a ne intelektualne ljude. Kišov sin Saul je tada postao zapovednik nad narodom. I uzeo je dve hiljade ljudi, a Jonatan je uzeo hiljadu i Jonatan je sišao do garnizona i potukao gomilu Amorejaca, to jest, Amonce. I kada-kada ih je potukao, Saul je zatrubio u trubu i rekao: "Vidite li šta je Saul učinio." Postao je uobražen.

Upravo čim čovek postane neki veliki doktor teologije ili ima nešto iza svog imena, postane više ili manje pametnjaković. Božiji ljudi su ponizni ljudi. Božiji narod je ponizan narod.

Kada vidite nekoga ko kaže da su primili Duha Svetoga i počnu se izdvajati, čini se da nemaju veru, idu uokolo pokušavajući biti nešto što nisu, samo upamtite, oni nisu primili Gospoda Isusa.

41 Onda nalazimo da se pojavio neprijatelj i on je nameravao doći među malu grupu Božijeg naroda i nameravao je iskopati desno oko svakom čoveku. To je ono što neprijatelj uvek pokušava učiniti, ako je u mogućnosti iskopaće oba oka tako da narod ne može videti šta radi. To je ono što Sotona danas pokušava učiniti svakom hrišćaninu: iskopati njegov duhovni vid da može slediti samo intelektualni smisao stvari, a ne smisao Duha Svetoga koji ga vodi.

Tako, kada su to učinili, kada se dogodio veliki poraz, tada je Saul sasekao dva velika vola i poslao ih svemu narodu. I želeo bih da primetite ovde. Kada je Saul poslao komade vola svem Izraelu i rekao: "Neka svakome ko ne pođe za Saulom i za Samuelom bude kao ovom volu." Vidite li kako se lažno pokušao predstaviti s Božijim čovekom? Kako-kako to nije bilo hrišćanski. Strah naroda je bio zbog Samuela. Ali Saul je postigao da ga svi slede jer se narod bojao Samuela. "Neka dođu za Samuelom i Saulom."

42 I koliko smo danas puta to čuli: "Mi smo velika crkva"; "Mi smo crkva Hristova"; "Mi smo crkva Božija"; "Mi smo to i to." Tako ljudi dobiju strah i misle da je to mesto gde Bog zaista deluje. I oni ne žele vođstvo Duha Svetoga; oni radije slede takve ljude jer žele živeti svoj vlastiti, zaseban život. Vole da veruju ono što žele verovati.

Vidite li da je Duh Sveti naš Sudija? Bog nam nikada nije dao papu, ili biskupa, ili ikoga da bude sudija. Duh Sveti, Osoba Boga u obliku Duha Svetog je naš Sudija i naš Vodič.

43 Dakle, zašto je tako? Molim vas oprostite na ovom nepristojnom i vrlo nepristojnom izrazu. Ne želim da bude zlobno; ja to govorim iz ljubavi. Ali Duh Sveti kaže da je pogrešno za naše žene da šišaju svoju kosu i pogrešno je za naše žene da nose šorceve i pantalone te da šminkaju svoje usne i lice šminkom; Duh Sveti kaže da je to pogrešno. Ali mi želimo

najslavnija stvar koju ste ikad... Nema načina da to objasnite. Nema načina; ja to jednostavno ne mogu objasniti. Ali šta god činite, prijatelji, sve drugo odložite sa strane dok ne dobijete savršenu ljubav. Dođite do mesta da možete voleti svakog, svakog neprijatelja, sve druge. Ta jedna poseta tamo učinila me je drugačijim čovekom. Nikada, nikada, nikada ne mogu biti isti brat Branham koji sam bio.

64 Bilo da se avioni tresu, bilo da munje sevaju, bilo da špijuni drže pištolj na meni, šta god da je, to nije bitno. Navaliću u bitku milošću Božijom dok propovedam Evanđelje svakom stvorenju i svakoj osobi kojoj mogu, potičući ih prema toj predivnoj zemlji tamo. Možda se čini teško, možda uzima puno snage: i ne znam koliko dugo još. Mi ne znamo.

Fizički gledano - od mog pregleda neki dan, rekao je: "Imaš dvadeset pet godina napornog, dobrog života. Zdrav si." To mi je pomoglo. Ali, o, to nije bilo to. To nije to. To je nešto ovde unutra. Ova raspadljivost mora obući neraspadljivost, ova smrtnost mora obući besmrtnost.

65 Kišovi sinovi se mogu podići. Imam... Sve dobre stvari koje čine, nemam ništa loše da kažem protiv toga: davanje siromašnima i u dobrotvorne svrhe. I setite se, pa Samuel je rekao Saulu: "Ti ćeš takođe prorokovati." I mnogi od tih ljudi su veliki, silni propovednici i mogu propovedati Reč poput arhandela, ali i dalje to nije bila volja Božija. Bog je trebao biti njihov Kralj. I brate, sestro, dopustite Duhu Svetom da vas vodi. Pognimo svoje glave samo na trenutak.

Čeznem za domom i tužan sam, i želim videti Isusa;

Želeo bih čuti ta slatka lučka zvona kako zvone,

Rasvetlilo bi moj put i uklonilo sav strah,

Gospode, dopusti nam da pogledamo iza vela vremena.

Gospode, dopusti mi da pogledam iza vela tuge i straha;

Dopusti mi da gledam tu sunčanu svetlu atmosferu.

To bi ojačalo našu veru i uklonilo sav strah;

Gospode, dopusti im da pogledaju iza vela vremena.

66 Siguran sam, Gospode, kada bi jutros ova mala crkva samo mogla pogledati iza zaves: da među njima nema tuge, niti bi mogla biti, ni bolest, ništa osim savršenstva, i samo je jedan dah između ovde i tamo, od starosti do mladosti, od vremena do večnosti, od umora sutrašnjice i jučerašnje tuge do sadašnjeg vremena večnosti u savršenstvu.

Molim Te, Bože, da blagosloviš svaku osobu ovde. Ako ovde ima onih, Gospode, koji Te ne znaju u takvoj ljubavi... I zaista, Oče, ništa ne bi moglo ući u to sveto mesto bez takve ljubavi, nanovo rođenjem biti

I ti ljudi su povikali i rekli: "Mi to znamo i jednog dana vratićemo se s tobom na zemlju." Rekli su: "Isus će doći i ti ćeš biti suđen po Reči koju si nam propovedao. I onda, ako tada budeš prihvaćen, a bićeš," i rekli su, "tada ćeš nas predstaviti Njemu kao svoje trofeje svoje službe." Rekli su: "Vodićeš nas k Njemu i svi zajedno ćemo se vratiti na zemlju da živimo zauvek."

Rekao sam: "Moram li se sada vratiti?"

"Da, ali samo nastavi navaljivati."

62 Pogledao sam i mogao sam videti ljude, baš koliko god sam mogao videti, i dalje su dolazili želeći da me zagrlje, vičući: "Naš dragoceni brate."

Upravo je tada glas rekao: "Sve koje si ikad voleo i sve koji su te ikad voleli Bog ti je ovde dao." I pogledao sam i tu je došao moj stari pas, hodajući. Došao je moj konj i stavio svoju glavu na moje rame i zarzao.

Rekao je: "Sve koje si ikad voleo i sve koji su te ikad voleli Bog ih je predao u tvoje ruke kroz tvoju službu."

I osetio sam da se premeštam s tog predivnog mesta. I pogledao sam okolo. Rekao sam: "Dušo, jesi li budna?" Još uvek je spavala i pomislio sam: "O Bože, o, pomoz mi, o Bože. Nikad mi ne dopusti da učinim kompromis ni s jednom rečju. Neka ostanem tačno na toj Reči i propovedam Je. Nije me briga šta dolazi ili odlazi, šta neko radi, koliko se Saula - Kišovih sinova pojavilo, koliko je ovog, onog ili nečeg drugog, dopusti mi Gospode da navaljujem do tog mesta."

63 Sav strah od smrti... Ovo govorim jutros sa svojom Biblijom ispred sebe. Imam malog dečaka tamo koji ima četiri godine, kojeg odgajam. Imam devojčicu koja ima devet godina i tinejdžera za kojeg sam zahvalan, koji se obratio na put Gospodnji. Bože, dopusti mi da živim kako bih ih odgojio da poštuju Boga. Iznad svega, čini se da mi celi svet viče. Devedesetogodišnje žene i muškarci i svi: "Da nisi otišao, ne bismo bili ovde." I Bože, dopusti mi da navalim u bitku. Ali ako dođe do umiranja, ja nemam više... To bi bila radost, bilo bi zadovoljstvo doći iz ove raspadljivosti i sramote.

Da mogu tamo gore načiniti kvadratni blok visine milijardu kilometara i to bi bila savršena ljubav. Svakim korakom u ovom smeru to se sužava dok ne siđemo do mesta gde smo mi sada. To bi jednostavno bila samo senka raspadljivosti. Nešto tako malo što možemo spoznati i osetiti da negde nešto postoji, a ne znamo šta je to.

O, moj dragoceni prijatelju, moji ljubljani, moji miljenici Evanđelja, moja deco rođena Bogu, poslušajte me, vašeg pastora. Vi... Voleo bih da postoji neki način da vam to mogu objasniti. Ne postoje reči. Ne mogu ih pronaći. Nigde se ne nalaze. Ali odmah iza ovog poslednjeg daha je

da nam ljudi kažu da je to u redu.

"Dokle god sledimo mene i Samuela..." Oni žele šest dana živeti onako kako žele, a nedeljom ujutro ići u crkvu-i da im odličan intelektualan, diplomirani student s dovoljno titula može reći kratku propoved koja će-s nekoliko viceva u njoj koji će zagolicati njihove uši i navesti ih da se zabavljaju kao u nekom filmu ili televizijskom programu i reći kratku molitvu nad njima te ih poslati kući s nekom vrstom samozadovoljavajuće sigurnosti da su obavili svoju religiju.

To nije volja Duha Svetoga. Duh Sveti želi da živite pobožno svaki dan u nedelji i svaku noć, odvajajući se od svetskih stvari. Ali crkva to ne želi. Oni žele nekog čoveka koji može-koji može tumačiti Bibliju onako kako je žele čuti. Ne žele slušati glas Duha Svetoga koji govori kroz Bibliju.

44 Mnogi od njih žele reći da su dani čudesa prošli. To je ono što godi ljudima. Žele reći da ne postoji krštenje Duhom Svetim. Ljudi ne žele postupati drugačije od onog kako postupa ostatak sveta. Ne žele izaći na ulicu, a da im je čisto lice, i-i ljudi s čistim licem i bez cigareta u ustima, i-i cigare, i lule, i-i stvari koje ljudi čine; a žene žele ošišati svoju kosu na jako kratko, i-i u kratkim haljinama pokazujući svoje obline i stvari koje žele. Oni-oni žele muškarce koji će im reći da je to u redu.

45 Pa, neko veče, ovde je došao jedan čovek da mi kaže da zbog toga što sam govorio protiv toga, te velike denominacije, otprilike njih pet je reklo: "Napustićemo brata Branhamu i više nećemo imati nikakve veze s njim. Ili ćeš opozvati te kasete i izviniti se za njih ili ćemo te napustiti."

Rekao sam: "Stajaću s Božijom Reči makar mi uzelo sve što imam u životu. Ostaću s Rečju i ja..."

Rekao je: "Pa, ne trebaš li opozvati takvu i takvu kasetu?"

Rekao sam: "U životu nisam nikad ništa propovedao čega bih se postideo. Neću opozvati kasete ili ikakve zapise. Ostaću s onim što Duh Sveti govori; za to ću živeti i umreti." Dakle, ne pokušavam pričati o sebi već vam samo pokušavam dati ilustraciju onoga šta se događa tako da vidite i razumete. Ljudi su ti koji žele da ih čovek vodi.

46 Oni nisu želeli Samuela. Onda, pre nego što su pomazali kralja Samuela-ili kralja Saula (Izvinjavam se.), opet im je došao Samuel. I upravo ću govoriti jezikom kakvim bi on to danas rekao. Možete to pročitati.

Rekao je: "Šta je loše u tome da vam je Bog Kralj?"

"Pa, ne vidimo Boga."

"Pa, ja Ga zastupam." Samuel je rekao: "Jesam li vam ikad rekao nešto pogrešno? Jesam li vam ikad nešto prorokovao da se nije ispunilo

baš kao što sam rekao šta će to učiniti? Nisam li vam rekao Reč Gospodnju? A pitaću vas ovo: Jesam li ikad došao vama i tražio bilo kakav novac? Jesam li ikada uzeo bilo šta od vas? Jesam li vam ikad izneo nešto osim direktno TAKO KAŽE GOSPOD? I Bog je svaki put potvrdio da je to bila istina i poslao je grmljavinu i kiše." Zna da vam Pismo - upravo tamo dokazuje da je Samuel bio Božiji glasnik.

I kako je danas Samuel savršeno predstavljao Duha Svetog. Duh Sveti je Božiji Glasnik koji tačno govori samo ono što je Biblija rekla, koji veruje samo ono što je Biblija rekla i nimalo se neće razlikovati od toga. Ali oni žele nekog ko bi im rekao drugačije.

47 A narod nije mogao reći da Samuelovo proročanstvo nije bilo savršeno. Odgovorili su i rekli: "Samuele, sve što si govorio u Ime Gospodnje, Gospod je to ispunio baš kako si rekao. Nema ni jedne greške. Nikad nisi došao nama i tražio naš novac. Sam si se izdržavao. Nikad nisi tražio od nas da učinimo neku veliku, izvanrednu stvar za tebe. Verovao si svom Bogu i On te izbavio iz svega. I tvoje su reči istinite; sve što si govorio u Ime Gospodnje je bilo baš kako si rekao; ali mi i dalje želimo kralja."

48 Možete li videti protivrečnost? Možete li videti kako lukavost đavola može delovati na ljudsko biće? Umesto da se on sam preda, ili ona sama, Duhu Svetom i posluša šta je to TAKO KAŽE GOSPOD za čisti život, neokaljan karakter, za drugačiji život, posebne ljude, sveti narod, za ljude koji se čudno ponašaju, oni se radije slažu sa svetom i ponašaju kao svet i odlaze u neku crkvu koja kaže: "To je u redu, samo se tako ponašajte i nastavite."

Možete li videti šta je to? Oni kažu: "Ne postoji takva stvar kao što je isceljenje. O, krštenje Svetim Duhom je bio kalup za crkvu." Drugim rečima, tada je Bog uzeo čoveka, uzeo je Duha Svetog iz crkve i dopustio denominaciji da je izgradi." Nikad, nikad. Ne postoji takva stvar. Duh Sveti, Istinita Reč vas je trebala voditi dok ne dođe Isus. Ali tim je putem to-to otišlo.

49 Saul je došao na vlast. On je vel - imao je veliku grupu sledbenika. O, imao je lepu bojnu opremu, imao je pevače, imao je štitove i imao je koplja. O, zasenio je sve ostale narode. I uveo ih je u demokratiju koja je bila iznad čega što je iko ikad čuo.

I to je upravo ono što su danas učinile naše denominacije i crkve. Imamo najveće crkvene građevine u svetu. Mi imamo najlepše odevene ljude u svetu. Imamo najveće stipendije koje mogu biti dodeljene. Poput Saulovih uvežbanih ljudi koji su mogli uzeti to koplje te bi ga okretali i upravljali njime dok su ih se narodi bojali. Bili su uvežbani ljudi i sve to.

Smrtnost nikada ne bi mogla činiti da starite i oni nisu mogli plakati. Bila je samo jedna radost: "O, moj dragoceni brate."

I onda su me odveli gore i postavili me na veliko, uzvišeno mesto. I pomislio sam: "Ne sanjam. Gledam nazad na svoje-svoje telo koje leži tamo dole na krevetu." I tamo su me postavili i ja sam rekao: "O, ne bih trebao sedeti ovde gore."

I tu, s obe strane, dolazile su žene i muškarci u cvetu mladosti, vičući. A jedna je žena tamo stajala i vikala: "O, moj dragoceni brate. O, tako smo sretni da te vidimo ovde."

Rekao sam: "Ne razumem ovo."

I tada je taj glas koji je govorio iznad mene rekao: "Znaš da je zapisano u Bibliji da su proroci bili pridruženi svojim ljudima."

I rekao sam: „Da, sećam se toga iz Pisma."

Rekao je: "Pa, ovo je vreme kada ćeš se ti pridružiti svojim ljudima."

Rekao sam: "Tada će biti stvarni i moći ću ih dodirnuti."

"O, da."

Rekao sam: "Ali ja... Tamo su milioni. Branhamovih nema toliko mnogo."

I taj glas je rekao: "Oni nisu Branhamovi, oni su tvoji obraćenici. To su oni koje si doveo Gospodu." I rekao je: "Neke od tih žena tamo, za koje misliš da su tako lepe, imale su više od devedeset godina kada si ih doveo Gospodu. Nije ni čudo da viču: 'Naš dragoceni brate.'"

I svi su odjednom povikali: "Da ti nisi došao, mi ne bismo bili ovde."

61 Pogledao sam oko sebe i pomislio: "Pa, ne shvatam to." Rekao sam: "O, gde je Isus?" Žarko Ga želim videti."

Rekli su: "Sada, On je samo nešto više, ravno tamo gore." Rekli su: "Jednog dana, On će doći k tebi." Vidite? Rekli su: "Poslan si za vođu. I Bog će doći, a kada dođe, prvo će ti suditi prema onome što si ih poučavao; idu li oni ili ne. Ići ćemo prema tvom poučavanju."

Rekao sam: "O, tako mi je drago. Je li Pavle, mora li on ovako stajati? Mora li Petar ovako stajati?"

"Da."

Rekao sam: "Tada sam propovedao svaku reč koju su i oni propovedali. Nisam odstupao od toga ni s jedne ni s druge strane. Tamo gde su krstili u Ime Isusa Hrista, i ja sam krstio. Tamo gde su poučavali krštenje Duhom Svetim, i ja sam poučavao. Šta god su poučavali i ja sam poučavao."

57 Dakle, ne bih želeo da ovo ponovite. Ovo je pred mojom crkvom ili mojim ovcima kojima sam pastir. Bilo da sam bio u ovom telu ili izvan, bilo da je bilo preneseno... Nije bilo nalik ni jednoj viziji koju sam ikad imao. Mogao sam gledati tamo, a mogao sam gledati i ovde. I kada sam došao u to malo mestašce, nikada nisam video toliko ljudi kako dolaze vičući: "O, naš dragoceni brate." I pogledao sam, a mlade žene, možda u svojim ranim dvadesetim (osamnaest do dvadeset godina), stavljale su svoje ruke oko mene i vikale: "Naš dragoceni brat."

Došli su mladići u briljantnosti mladenaštva i njihove su oči sjajile izgledajući kao zvezde u tamnoj noći, njihovi zubi beli kao biseri, i vikali su, i hvatali me, i vikali: "O, naš dragoceni brate." I stao sam i pogledao, i ja sam bio mlad. Pogledao sam nazad na svoje staro telo koje je ležalo tamo s rukama iza glave. Rekao sam: "Ne razumem ovo." I te mlade žene stavljajući svoje ruke oko mene...

58 Dakle, shvatam da je ovo mešovito slušateljstvo i ovo kažem s ljupkošću i u blagosti Duha. Muškarac ne može staviti svoju ruku oko žene bez ljudskog uzbuđenja. Ali, to nije bilo tamo. Nije bilo juče niti sutra. Nisu se umarali. Bili su... Nikad u svom životu nisam video tako lepe žene. Imale su kosu skroz dole do struka, duge suknje do stopala i samo su me grlile. To uopšte nije bio zagrljaj kao što bi me zagrlila moja vlastita sestra koja sedi tamo. Nisu me ljubile i ja nisam poljubio njih. To je bilo nešto za šta nemam dovoljno bogat rečnik, nemam reči da se izrazim. Savršenstvo to ne bi dotaklo. Veličanstvo to ne bi nigde dotaklo. To je bilo nešto što nikad... Jednostavno, morali ste biti tamo.

59 I pogledao sam na ovu stranu i onu stranu, i dolazili su na hiljade. I rekao sam: "Dakle, ne razumem ovo." Rekao sam: "Pa, oni..."

I došla je Hope; to je bila moja prva žena. Trčala je i nijednom nije rekla: "Moj mužu." Rekla je: "Moj dragoceni brate." I kada me je zagrlila, tamo je bila još jedna žena koja je stajala da bi me zagrlila, i tada je Hope zagrlila ovu ženu, i svaka...

I pomislio sam: "O, št-ovo mora biti nešto drugo, to-to ne može biti. Postoji nešto..." Pomislio sam: "O, da li bi se ikad želeo ponovo vratiti onom starom trupu?" Pogledao sam okolo i pomislio: "Šta je ovo?" I zaista sam dobro pogledao, i ja-rekao sam: "Ja-ja ne razumem ovo." Ali Hope je izgledala kao-o, počasni gost. Nije se razlikovala već je samo bila kao počasni gost.

60 I tada sam čuo glas koji mi je govorio, koji je bio u sobi, i rekao je: "Ovo je ono što si propovedao da je Duh Sveti. Ovo je savršena ljubav. A ovde bez nje ništa ne može ući." Odlučniji sam više nego ikad u svom životu da je potrebna savršena ljubav da uđete tamo. Tamo nije bilo ljubomore. Nije bilo umora. Nije bilo smrti. Bolest ne bi mogla ući unutra.

Ali jednog je dana došlo vreme u kojem je izazivač istupio. I to je tako uzбудilo celu izraelsku vojsku da su stajali drhteći na svojim mestima. Golijat ih je izazivao: "Ako je vaš Bog ono što kažete da jeste, vi ste najbolje uvežbani." I izazivao ih je. A oni nisu znali šta da rade. Njihovi glatko polirani oklopi ne bi funkcionisali. Njihova koplja ne bi funkcionisala. Događalo se nešto za šta oni ranije nisu čuli.

50 I ovo kažem sa svim štovanjem, i pobožnim poštovanjem, i čašću, i s dostojanstvom, i s ljubavlju i u hrišćanskom zajedništvu: neki dan sam čitao u afričkim novinama gde taj naš Kišov sin, naš izazivač evangelizma, kada ga je islamista izazvao: Billyja Grahama... Rekao je: "Ako je vaš bog Bog, neka isceli bolesne kao što je rekao da će činiti." A Kišov sin, s ostatkom vojske je otišao i poražen napustio zemlju. To je sramota. Naš Bog je Bog.

Imamo svoje dobre crkve, imamo svoje divne evangelizacije, imamo svoje plaćene pevače, imamo najbolje horove, najviše tornjeve u zemlji, imamo najdivnije ljude, a pojedine s najviše novca. Imamo intelektualca; imamo teologiju skinutu do srži, možemo to propovedati, možemo govoriti, možemo evangelizirati i dovesti ljude i obratiti milione svake godine u crkvi. Naši plaćeni pevači, naše intelektualne evangelizacije ne znaju kako da se suoče s takvim izazovom. Ne znaju ništa o tome. Ne znaju ništa o Njegovoj isceliteljskoj sili, o krštenju Duhom Svetim, o sili koja može skinuti senku sa čoveka koji umire od raka i osloboditi ga. Ne znaju ništa o tome. Nisu bili obučavani u tom području, poput Saula i njegove grupe koju je načinio čovek.

51 Ali dopustite mi da kažem Božijem narodu i vama deco, da biste znali da vas Bog nikad neće ostaviti bez svedoka. Saul nije znao: Saul nije znao ništa o tome; da je negde nazad, iza brda, Bog imao malog Davida koji nije hranio ovce crkvenim korovom. On ih je vodio uz mirne vode i na zelene pašnjake. Brnuo se o ovcima svog oca i ako je nešto ušlo, neki neprijatelj, da zgrabi jednu od očevih ovaca, znao je da će Božija sila izbaviti tu ovcu.

Negde Bog i dalje ima jednog Davida koji zna šta to znači izbaviti jednu od Božijih ovaca silom Božijom. On i dalje zna sve o tome. Verovao je... Nije znao ništa o Saulovoj bojnoj opremi, a niti je želeo išta od toga. Nije želeo ništa od njihovih denominacija, nije želeo staru bojnu opremu na sebi. Rekao je: "Ne znam ništa o tome. Ali dopustite mi da idem u sili koju znam."

52 Hranio je ovce svoga oca. Brnuo se o pašnjacima. Dao im je pravu hranu i one su živele i napredovale. "Neće čovek živeti samo o hlebu, nego će čovek živeti o svakoj Reči što izlazi iz usta Božijih." Istinski pastir ih hrani Isusom Hristom koji je isti juče, danas i zauvek. I ako neprijatelj

bolešću zgrabi jednog, on zna silu Božiju.

Pogledajte malog Davida kako stoji tamo, rekao je: "Ovaj čovek je ratnik od svog rođenja. I od svoje mladosti nije znao ništa osim koplja i bojne opreme. Dobro je uvežban. On je teolog. A ti ne znaš ništa o tome?"

Odgovorio je: "To je istina, gospodine. Ne znam ništa o njegovoj teološkom obrazovanju, ali postoji jedna stvar koju znam: da kada je neprijatelj došao da uzme jednu od očevih ovaca, išao sam u sili Božijoj. Oslobodio sam ga. I ponovo sam ga sigurno vratio k dobrom zdravlju. Vratio sam ga senovitim zelenim pašnjacima i tihim vodama. I Bog koji je predao lava u moje ruke, i ubio sam ga kada je uzeo jedno od jagnjadi i dopustio mi je da ubijem medveda; tako će Bog nebeski ići sa mnom da ubijem tog neobrezanog Filistejca." Mi trebamo vođstvo Duha Svetoga.

53 Ne znam svoje dane. Niko ne zna. Neko jutro sam ležao u svom krevetu. I bio sam-zaspao sam, a sanjao sam da je Josip bio bolestan te da sam ga podigao i molio za njega. A kada sam se probudio, bio sam jako uznemiren. Rekao sam: "Pa, možda će se Josip razboleti." I gledao sam kako ispred mene ide mala, tamna senka, tačnije smeđe boje, i činilo se kao da sam to bio ja. I posmatrao sam je, a iza nje je dolazio neko u belom i bio je to On. Pogledao sam prema svojoj ženi da vidim je li budna, da joj pokažem, ako bi mogla videti viziju, ali spavala je. Rekao sam: "O, žao mi je, Gospode, ali to je bio moj život. Morao si me voditi u svemu što sam činio. Svaki put kada bi se nešto dogodilo mislio sam da si Ti to činio, a shvatam da je Sotona pokušavao da me drži dalje od toga." Rekao sam: "Ako bi me samo mogao voditi." I dok sam gledao video sam najlepše lice koje sam ikad video na čoveku. Bio je ispred mene gledajući nazad. Podigao je Svoju ruku i uhvatio moju i krenuo tim smerom. Vizija me napustila.

54 Prošle nedelje ujutro rano sam se probudio. Ova vizija, ona je bila u subotu. U s... Uvek sam iscrpljen. Uvek sam razmišljao o umiranju i buduću da sam u pedesetoj, to je - moje vreme nije - mislio sam da neću još dugo. I pitao sam se kako bi bilo u toj teofaniji, nebeskom telu. Hoću li moći videti svoje dragocene prijatelje i recimo prolazi mala bela magla i reći: "Eno ga brat Neville," ili on ne bi mogao reći: "Zdravo brate Branham." A kada Isus dođe, tada bih ponovo bio čovek. Često sam razmišljao o tome.

Sanjao sam da sam bio na zapadu i ja-silazio sam kroz malo mesto s grmljem i sa mnom je bila moja žena i pecali smo pastrmke, i zaustavio sam se i-i otvorio vrata, a nebo je bilo tako lepo. Nije izgledalo kao ovo ovde nad dolinom. Bilo je plavo i s lepim, belim oblacima. I govorio sam ženi, rekao sam: "Dušo, mora da smo ovde bili davno pre."

Rekla je: "Zbog dece smo trebali biti, Billy."

Rekao sam: "To je tačno..."

55 I probudio sam se i razmišljao: "Toliko sanjam. Pitam se zašto." I spustio sam pogled, a ona je ležala pored mene. I podigao sam se na jastuk kao što mnogi od vas ljudi čine, stavio glavu na uzglavlje kreveta i ruke stavio iza. Tako sam tamo ležao i rekao: "Pa, baš se pitam kako će biti s druge strane. Već sam u pedesetoj, a još nisam ništa učinio. Kada bih samo mogao učiniti nešto da pomognem Gospodu. Jer znam da neću biti smrtan. Barem je pola moga životnog veka prošlo ili više od polovine. Ako doživim toliko godina koliko i moji ljudi, još uvek je pola mog životnog veka prošlo. I pogledao sam okolo i tamo sam ležao pripremajući se da ustanem. Bilo je oko sedam sati. Rekao sam: "Verujem da ću ovog jutra otići u crkvu ako sam promukao. Voleo bih čuti brata Nevilla kako propoveda." Tako sam-rekao sam: "Dušo, jesi li budna?" A ona je veoma čvrsto spavala.

I ne želim da to propustite. To me je promenilo. Ne mogu biti isti brat Branham koji sam bio.

56 I pogledao sam, i čuo nešto kako stalno govori: "Tek počinješ. Navali u bitku. Samo navali."

Trenutno sam zatresao glavom i tada sam pomislio: "Pa, verovatno samo tako razmišljam, znate, osoba može imati neke maštarije." I rekao sam: "Verovatno sam to samo zamislio."

Govorilo je: "Navali u bitku. Nastavi. Nastavi."

I rekao sam: "Možda to ja govorim."

I stavio sam usne među zube i stavio sam svoju ruku na usta, a to je ponovo tamo došlo i govorilo: "Samo navali. Kada bi samo znao šta je na kraju puta." I činilo se kao da mogu čuti Grahama Snellinga ili nekoga ko tako peva tu pesmu, a pevaju je ovde, Anna Mae i svi vi ostali:

Čeznem za domom i tužan sam, i želim videti Isusa;

Želeo bih čuti ta slatka lučka zvona kako zvone;

Rasvetlilo bi moj put i uklonilo sve strahove;

Gospode, dopusti mi da vidim iza vela vremena.

Čuli ste da je to pevano ovde u crkvi.

I čuo sam kako je nešto reklo: "Želiš li pogledati odmah iza vela?"

Rekao sam: "To bi mi toliko pomoglo." I pogledao sam, i samo na trenutak, ja-jedan dah, došao sam na malo mestašce koje je bilo na kosini. Pogledao sam unazad i tamo sam ležao na krevetu. I rekao sam: "Ovo je neobična stvar."